

— За случая, позволете ми да доложа, азъ казахъ това не по предсказание, а по силата на едно грижливо мое наблюдение.

Командирътъ като да се събуди отъ сънъ. Той погледна учуденъ правата войнишка фигура на поручикъ Течевъ, безъ да допуска, че въ този обикновенъ строеви офицеръ може да се криятъ и способноститѣ на разузнавачъ. Въ сжщностъ, о. з. поручикъ Течевъ преди войната е билъ на служба въ Дирекцията на полицията, отгдето бѣше придобилъ доста разузнавателни похвати.

— Добре, кажете Течевъ, — подкани го майорътъ.

— Господинъ майоръ, агентитѣ на противниковитѣ шпиони, които така успѣшно предаватъ даденитѣ имъ сведения, сж крилата на отсрещната мелница, красотата на която вие току-що съзерцавахте.

Командирътъ извърна погледъ. Той не намираше или не можеше да открие нищо подозрително: величествената осанка на мелницата стоеше горда, като стражъ надъ града, а крилетѣ ѝ бързо-бързо се превъртаха, като да се борѣха съ вѣтъра. Поручикъ Течевъ виждаше недоумението на началника си и продължи да му изяснява.

— Че крилата на мелницата сж агентъ, въ това можемъ да се увѣримъ бързо и лесно, — каза Течевъ. — Моля, господинъ майоръ, да се доложи гдето трѣбва, като се направи след-